

زیست بوم

تصاویر چهار توله یوز پلنگ همراه مادرشان در سمنان ثبت شد

مشاهده دونده‌های زیبا در مراتع طلایی توران

مهتاب جودکی | انگار تصویری که چهار سال پیش از یک خانواده یوز ثبت شده بود، دوباره زنده شد؛ یوز پلنگ مادر با چهار توله کوچکش می‌دوند و علف‌های طلایی را پشت سر می‌گذارند. این بار هم در پارک ملی توران این اتفاق افتاد و محیط‌بانان توانستند تصویر توله یوزها را ثبت کنند؛ توله‌های متولد فروردین که از مادرشان جدا نمی‌شوند. محیط‌بانان سمنان درست یک ساعت قبل از ثبت این تصویر که خبر خوب صبح پنجشنبه بود، اطراف حوزه سر محیط‌بانی «دلبر» ۳۷ آهو دیده بودند که در مرتع می‌رمیدند. آهو‌ها از طعمه‌های اصلی یوز پلنگ‌ها هستند و دیدنشان امیدواری به رشد یوز پلنگ‌هاست. از ابتدای سال این سومین مورد از مشاهده یوز پلنگ آسیایی در ذخیره‌گاه زیست کره خارتوران بوده است. بعد از انتشار عکس توله‌ها، بسیاری به ادامه حیات یوزها در ایران امیدوار شده‌اند اما باید واقع‌بین بود: جان این دونده زیبا هنوز در خطر است.

دام‌ها را بیرون می‌کنیم تا یوز زنده بماند

اکنون در دو نقطه از ایران که زیستگاه اصلی بازمانده‌های یوز پلنگ آسیایی است، فعالان حیات وحش در تلاشند که دام‌ها را از مراتع بیرون کنند؛ اعضای انجمن یوز پلنگ در خراسان رضوی، میاندشت را برای یوزها امن می‌کنند و اعضای کمپین یوز تا ابد توران را از دام‌ها خالی می‌کنند تا جا برای یوزها باز شود.

کمپین یوز تا ابد که شهرپور پارسال با اعلام فراخوانی مردم را به کمک برای امن کردن منطقه توران دعوت کرده بود، حالا توانسته بخش بزرگی از دامداران را از این منطقه خارج کند. حمیدرضا میرزاده، سخنگوی کمپین یوز تا ابد به «شهروند» می‌گوید: «تاکنون ۶ هزار و ۱۶۰ رأس دام از پارک ملی توران خارج شده است. تنها در پهنه پارک ملی توران بیشتر از هشت‌هزار واحد دامداری به صورت قانونی وجود دارد و قانع کردن دامداران به رفتن با تأمین زمین جایگزین برایشان با کمک ۶۲۰میلیون تومانی مردم و همراهی اداره کل محیط‌زیست سمنان ممکن شد.»

به گفته او تمامی منطقه توران سال‌ها قشلاق عشایر سنگسر بوده است: «بخش‌هایی از مراتع که حاشیه روستاهای قلعه بالا و احمدآباد است، مراتع روستایی است. در پهنای در قلب منطقه توران، هشت مرتع بزرگ است که از گذشته عشایر در آن حضور داشته‌اند. در این سال‌ها هم کسی موفق نشده بود که حق و حقوق عرفی این دامداران را خریداری کند و به آنها بگوید از مرتع خارج شوند و به مرتع جایگزین شوند. اما از آبان پارسال مذاکره با دامداران را آغاز کردیم تا بتوانیم حق و حقوق دامداران را بدهیم تا به مرتعی خارج از پارک ملی بروند، سازمان محیط‌زیست هم به کمک آمد و اداره‌های محیط‌زیست و منابع طبیعی استان هم همراه شدند. با پولی که مردم جمع‌آوری کرده بودند، دامداران از منطقه خارج شدند و مذاکرات ما با بقیه دامداران ادامه دارد.»

میرزاده در ادامه می‌گوید دیده شدن یوزها بیش از همه نشان می‌دهد که محیط‌بان‌ها کارشان را خیلی خوب انجام داده‌اند؛ چرا که منطقه امنیتی نسبی پیدا کرده، یوز پلنگ توانسته جفت‌گیری انجام دهد و زایمان کند و توله‌ها را نگه دارد. از طرف دیگر مسأله خروج دام هم باعث شده که منطقه مقداری امن‌تر شود و به محیط‌بانان کمک کند.

سخنگوی کمپین یوز معتقد است دیده شدن این یوزها اگرچه امیدوارکننده است اما به معنای این نیست که حال و روز یوز خوب شده. چرا که عوامل طبیعی در موقعیتی که خشکسالی است و رقابت برای بقا تنگاتنگ است، تاثیرگذار خواهد بود، علاوه بر این هنوز شکار غیرمجاز رقم بالایی دارد و تهدیدات بسیار دیگری هم هست.

واکنش سریع هنگام وقوع زلزله می‌تواند شما را از جراحات احتمالی محافظت کند. حداقل دوبار در سال پناه‌گیری را تمرین کنید.

تغییر ساعات کاری مهدهای کودک از امروز

ایسنا|مدیر روابط عمومی بهزیستی از تغییر ساعات کاری مهدهای کودک تهران از امروز (شنبه) ۱۶ تیرماه خبر داد. مهدی میرشاه‌ولد با اشاره به نگرانی خانواده‌ها، به‌ویژه مادران شاغل برای نگهداری از کودکان به دنبال تغییر ساعت کاری ادارات استان تهران گفت: «سازمان بهزیستی برای تسهیل شرایط خانواده‌ها، ساعت کار مهدهای کودک را از امروز (شنبه) از ساعت ۶ صبح تا ۱۴ تغییر داده است و مهدهای کودک از ساعت ۶ صبح آمادگی پذیرش کودکان را دارند.» استانداری تهران روز چهارشنبه با هدف کاهش مصرف انرژی طی بخشنامه‌ای ساعت کاری دستگاه‌های اجرایی و ادارات را تا پایان تیرماه از ساعت ۱۴ تا ۱۶ اعلام کرد.

«شهروند» از حضور پزشکان داوطلب برای معاینه و درمان کودکان و زنان آسیب‌دیده در یکی از مناطق حاشیه‌ای تهران ش می‌دهد

دستان شفا بخش طبیبان «قلعه»

◀ مشکلات پوستی، عفونت زنان، دردهای شکمی و اختلال رشد، شایع ترین بیماری‌های اهالی قلعه گلشهر است

◀ نزدیک به ۲۰ پزشک، داوطلب معاینه رایگان کودکان و زنان مناطق حاشیه‌نشین هستند

عکس‌ها: نسیم نعمانی/شهروند

۲۰ پزشک، داوطلب درمان کودکان آسیب‌دیده

حوری شرافتی، یکی از کارشناسان در مان جمعیت‌امام علی (ع) است که هر بار باتیم پزشکان به‌سمت یکی از محله‌های حاشیه‌ای می‌رود تا پزشکان، اهالی را معاینه و درمان کنند و اگر لازم بود آنها را برای پیگیری درمان به بیمارستان و آزمایشگاه‌ها راجع دهند. شرافتی سال‌هاست که در این زمینه فعالیت می‌کند و در د مردم را می‌داند: «همان روزی که سه پزشک را به قلعه گلشهر بردیم، نزدیک به ۶۰ نفر ویزت شدند که بیشتر شان هم کودکان و زنان بودند. از میان آنها ۶ مورد، در مانی حاد داشتند که برای پیگیری درمان، آنها را به مراکز درمانی راجع دادیم. دو نفر از این ۶ نفر، مشکل حاد شکم داشتند و تعدادی از دختران دچار خونریزی شدید بودند و پسر خردسالی هم مشکل بالا بودن بیضه‌ها را داشت که مسأله حادی است و می‌تواند منجر به سرطان شود. در این میان، نزدیک به ۲۵ نفر هم برای انجام آزمایش و گرفتن سونوگرافی و تست قلب و... به آزمایشگاه‌ها و مراکز رادیولوژی راجع داده شدند.» به گفته او، ۴۵ نفر از ۶۰ نفری که ویزت شدند نیاز به پیگیری جدی در مان داشتند. مسیر بعدی آنها پس از قلعه گلشهر، پاسگاه نعمت‌آباد بود. پاسگاه نزدیک به ۱۰ دقیقه با قلعه فاصله دارد. حال مردم آنجا با ساکنان قلعه تفاوتی ندارد: «ما این مناطق را در طرح‌های کوچه گردان عاشق شناسایی کرده‌ایم. خیلی از اهالی این محله‌ها، افغانستانی هستند که حمایتی از آنها نمی‌شود.» شرافتی می‌گوید نخستین بار بود که برای این منطقه پزشک آورده می‌شد، اما پیش از این مشکلات بهداشتی و سلامتی آنها از سوی اعضای جمعیت پیگیری می‌شد. پزشکان با خودشان به سراغ جمعیت می‌روند تا داوطلبانه به مناطق محروم بروند یا اعضای جمعیت با حضور در کنگره‌ها و همایش‌های پزشکی از آنها دعوت می‌کنند و تعدادی از پزشکان هم این دعوت را پاسخ می‌دهند: «ز نزدیک به ۲۰ پزشک داوطلب با جمعیت همکاری می‌کنند. در هر کدام از این طرح‌ها هم دو تا سه پزشک ما را همراهی می‌کنند تا کودکان غربالگری شوند. به هر حال، خیلی از اهالی توانایی پیگیری در مان شان را ندارند و پزشکان ما معاینه‌شان می‌کنند، برایشان نسخه‌می‌نویسند و دارو و روند درمانی را برایشان تأمین می‌کنند. اگر هم نیاز به ار جاع داشته باشند به مراکز خاصی که از قبل هماهنگ شده، راجع داده می‌شوند.» هر چند به گفته این عضو جمعیت امام علی (ع)، مراکز زیادی نیست که بخواهد به‌صورت داوطلبانه و بدون گرفتن پول، این مراجعه‌کننده‌ها را حمایت کند. شایع‌ترین مشکل اهالی قلعه، درست مانند خیلی از مناطق مشابه، بیماری‌های پوستی است. بیشتر افراد مبتلا به آگزما و ناراحتی‌های پوستی هستند که به آنها رسیدگی نمی‌شود و در بزرگسالی تبدیل به معضل بزرگ‌تری می‌شود.

۸سالگی می‌شود در این قلعه زندگی می‌کنند. «طیبه» زن بچه‌بغل، برای پزشک عمومی حرف می‌زند: «خواب زیاد دارم، سر گیجه دارم، امپول زدم حامله نشوم، حالا خونریزی دارم.» آنها نزدیک به ۲۴سال است در قلعه زندگی می‌کنند: «خانه‌ها شکسته بود، خودمان درستش کردیم.» سال‌ها کشاورزی کرده و الان «طیبه» خانه‌نشین است. هم خودش هم بچه‌هایش بیمارند. همه‌شان از گرانی گلایه دارند، از پول ویزت پزشکان و تعرفه بیمارستان‌ها که با آنها دولا پنهنا حساب می‌شود و آنها حتی پول خرید دارویش را ندارند.

دردهای مشابه

کمر روز شکسته اما از تعداد مراجعه‌کننده‌ها کم نمی‌شود. هر کس که می‌رود آن یکی را خبر می‌کند. اتاق شلوغ است، صدای جیغ‌های پیاپی نوزادان می‌آید، بچه‌ها از گوشی‌های معاینه پزشکان ترسیده‌اند، برخی کنج‌کونند، فقط زل زده‌اند به دم و دستگاه پزشک، به چوب معاینه و گوشی معاینه و دستکش‌ها و دستگاه فشار خون و... سه پزشک به فاصله یک

صندلی، نشست‌اند، بیمار با جلویشان زانو می‌زند یا روی مبل

